

relse af det hele Spørgsmaal. Spørgsmaalet er da kun ganske simpelt dette: Hvorlænge vil Ministeren have den gunstige Dom, ikke om Mandens Egenstaber og Dydighed, men om hans Character? Dersom Ministeren, efter hvad der nu foreligger, havde gjort denne Mand til Dommer, saa vil jeg haabe, at der aldrig er truffet noget saa slet Valg. Det vilde under alle Omstændigheder have været en stor Bebreidelse mod Ministeren; men naar han den første Gang, han traf paa denne Mand med saa store Anbefalinger, ikke i Ord — thi dette er meget lidet — men i Gjerning kommer til at sige til ham: Indsnevr Din Virkefreds, gaae ikke længere derhen, hvor Du, efter min Overtydning, slæder, og jeg skal see, om jeg kan sørge for Dig indenfor de Grændser, som Omstændighederne tillade, saa synes det mig, at deri ikke er Noget, som i væsentlig Grad kan bebreides Ministeren. I det Hele taget forekommer det mig, at vi temmelig meget blande os ind i et Spørgsmaal, der egentlig ikke vedkommer os, uden forsaavidt der skeer overordentlige Misbrug. Havde vi skullet være inde paa en Kritik over Embedsbesættelserne i hele den Tid Nigsdagen har været til, i hvilken Tid, der er skeet Ting, der maastee ikke i nogen Henseende ere bedre end dette Tilfælde, saa kunde vi være komne til at kritisere meget. Her er nu bragt en anden Mand paa Dmtale, nemlig Hr. Birch — man tør jo her nævne Navnene — som er bleven udnævnt til Auctionsdirecteur fremfor hans Formand i Retten, som har lagt for Dagen indenfor Rettens Freds, at han har særlig Dydighed i de Sager, som der ligge for. Hvis jeg ikke tager meget feil, saa er det ikke mere end et Aar siden, at denne Mand har havt Anledning til at vente Befordring ligesom i sin egen Retning, og at han har ønsket det, men han fik den ikke, og dette ikke, fordi nogen Eldre blev sat ind. Jeg nævner dette ikke som nogen Bebreidelse, men kun som et Exempel paa, at vi ikke skulle gaae i Rette med det Slags Ting. Naar man nu ansøger, at Justitsministeren ikke, som sædvanligt er, har raadspurgt sine Undergivne, før han skrev Indstillingen og søgte at formaae Hans Majestæt til at give Embedet bort, saa

er det dog vistnok et stort Spørgsmaal, om man kan bebreide Ministeren dette under de nuværende Omstændigheder. Der kan Ingen tage en Minister det ilde op, at han søger at besætte Embeder med Folk, som ikke bruge den Bønning, de faae, til tillige at virke mod Regjeringen; dersom den Mand, Ministeren giver Embedet, er dygtig og han tillige har den Overbeviisning, at han er rolig i hele sin Fremfærd og ikke lægger anden Betydning i sit Embede end den, der hører til Forretningerne, saa forekommer det mig, at om man end ikke vil rose Ministeren for hans Handling, kan man ikke bebreide ham den. Dette kan iøvrigt ikke ligge for her under denne Sags Behandling. Dersom det er rigtigt, som det ærede Medlem siger eller tyder hen til, at her ligger Noget for, der ligner et Embedsvalg eller en Handel med Embeder, for at tilvende sig en Deel Breve, eller hvad det nu skulde være, vare Klagerne berettigede, men saavidt jeg kan skjønne, er der ikke kommet et eneste Beviis frem derfor. Hvorvidt det forholder sig saaledes, vil kun kunne oplyses, hvis Datoerne nøie undersøges, saa at man erfarer, naar disse forskjellige Ting, som her ere omtalte, ere foregaaede. At gjøre dette her iaften, vilde være umuligt, men saavidt jeg forstod den ærede Minister, har han fra Begyndelsen af tilbudt at ville til betroede Mænd af dette Thing meddele de Oplysninger, han har, og deri maa man give ham Ret, at dette er den bedste Maade at gaae frem paa efter alle de onde Ord, han har maattet høre for de Ting, der ere bleve offentliggjorte, ham uafvidende. Hvis han nu virkede med til at skaffe frem for Offentligheden Gjenstande af denne Art, vil man saa ikke holde op med alle de Klagemaal, der her føres imod ham?

Naar man nu har forsøgt at bringe denne Sag med Breve ind under Grundloven, saa tillader jeg mig at troe, at dette ikke kan være rigtig alvorlig meent; der er i Grundloven kun Tale om det Tilfælde, at man reiser en Anklage mod en Mand og vil sætte ham under Tiltale, og saa i hans Huus belægger hans Papirer og Correspondance med Arrest. I dette Tilfælde kan Undersøgelsen af disse Papirer ikke foregaae uden Kjendelse fra en